

nedsættes det pågældende vægtafgiftsbeløb med refusionsbeløbet for det tidsrum, tilbagebetalingen vedrører.

§ 4. De til lovens gennemførelse fornødne nærmere bestemmelser træffes af finansministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.

§ 5. Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.

I det af finansministeren fremsatte lovforslag havde § 1, stk. 1, følgende affattelse:

„For køretøjer, som efter indhentet tilladelse i henhold til lov nr. 257 af 27. maj 1950 udelukkende benyttes til omnibuskørsel i fast rute, ydes der et årligt refusionsbeløb på 36 kr. for hver af det antal passagerpladser, til hvilke køretøjet er indregistreret.“

Ændringen foretoges i folketinget, hvor man samtidig tilføjede § 1, stk. 2, der ikke fandtes i det oprindelige lovforslag.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *finansministeren* som begrundelse for det:

„Ifølge forslaget ydes der af vejfonden en årlig refusion på 36 kr. pr. passagerplads til rutebiler, som efter særlig tilladelse udelukkende benyttes til omnibuskørsel i fast rute. Forslaget gælder altså kun de rutebiler, der er indregistreret med gule nummerplader, og som kun kører i fast rute, ikke turistbilerne.

Baggrunden for forslaget er, at mange bilruter gennem de senere år har haft *faldende passagertal*, idet en stadig større del af befolkningen ved anskaffelse af motorkøretøjer og knallerter er blevet i stand til selv at sørge for sin befordring. Som følge heraf har adskillige bilruter, navnlig i de tyndt befolkede områder, voksende økonomiske vanskeligheder, og i den sidste tid har nogle ruter måttet indstille driften, og der er fare for, at flere vil følge efter.

Da det for den del af befolkningen, som ikke selv har befordringsmidler, og som bor langt fra jernbaner og statsdrevne bilruter, vil være til alvorlig ulempe, at befordringsmulighederne på denne måde forringes, har jeg fundet, at der var grund til at søge at *lette bilruterne økonomi* ved at yde dem et refusionsbeløb, som anvendes til dækning af vægtafgiften. Beløbet udredes i forhold til det antal passagerpladser, vognene er indregistreret til, og det foreslåede refusionsbeløb er beregnet sådan, at ejere af benzindrevne rutebiler, for hvilke der jo tillige ydes afgift til staten i form af benzinafgift, vil få hele eller næsten hele vægtafgiften dækket af refusionsbeløbet, medens ejere af dieseldrevne rutebiler, for hvilke der jo kun svares vægtafgift, vil få mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af vægtafgiften dækket af refusionsbeløbet.“

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse, idet der dog fra flere sider fremsattes ønske om nærmere overvejelse af den foreslåede ordning.